

Sag C-188/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

7. marts 2024

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Frankrig)

Afgørelse af:

6. marts 2024

Sagsøgere:

WebGroup Czech Republic, a.s.

NKL Associates s. r. o.

Sagsøgte:

Ministre de la Culture

Premier ministre

CONSEIL D'ÉTAT
(øverste domstol i
forvaltningsretlige
sager)

i sagen

[udelades]

**SOCIETE WEBGROUP CZECH
REPUBLIC m.fl.**

[udelades]

I Under nr. 461193 har selskabet Webgroup Czech Republic ved en stævning, et supplerende indlæg, en replik og tre yderligere indlæg, indført i registret på justitskontoret for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) den

7. februar, den 9. maj og den 21. november 2022, den 7. september og den 5. december 2023 og den 19. januar 2024, nedlagt påstand for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) om:

1. at dekret nr. 2021-1306 af 7. oktober 2021 med gennemførelsesbestemmelser til foranstaltninger med henblik på beskyttelse af mindreårige mod adgang til internetsider med pornografisk indhold annulleres på grund af magtoverskridelse

2. [udelades]

Selskabet har gjort gældende, at det anfægtede dekret:

– er behæftet med en formel mangel, idet hverken dekretet selv eller loi du 30 juillet 2020 (lov af 30.7.2020), som udgør dets retsgrundlag, er blevet meddelt Europa-Kommissionen eller Den Tjekkiske Republik som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked

– er behæftet med en mangel i form af negativ inkompetence, idet det ikke præcist angiver naturen af de tekniske foranstaltninger, der påtænkes iværksat for at forhindre mindreårige i at få adgang til pornografisk indhold på internettet

– tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i EU-retten, artikel 16 i den franske erklæring om menneskerettigheder og civile rettigheder af 1789, retten til en retfærdig rettergang som sikret ved artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ytringsfriheden som sikret ved samme konventions artikel 10

– er i strid med formålene med direktiv nr. 2000/31/EF af 8. juni 2000, idet dekretet påbyder generelle og abstrakte foranstaltninger vedrørende en kategori af bestemte informationssamfundstjenester, der er beskrevet i generelle vendinger, og som finder anvendelse uden forskel på enhver tjenesteyder i denne kategori af tjenester.

Ved to svarskrifter, indført i registret den 9. september 2022 og den 9. januar 2024, har kulturministeren nedlagt påstand om frifindelse. Hun har gjort gældende, at det sagsøgende selskabs anbringender er ugrundede.

Ved et svarskrift, indført i registret den 10. januar 2024, har premierministeren erklæret sig enig i kulturministerens bemærkninger.

Ved to interventionsindlæg, indført i registret den 15. november 2022 og den 7. marts 2023, har organisationerne »Osez le féminisme!« og »Le Mouvement du Nid« nedlagt påstand om, at sagsøgte frifindes. De har gjort gældende, at deres intervention kan antages til realitetsbehandling, og at sagsøgerens anbringender er ugrundede.

Ved to interventionsindlæg, indført i registret den 10. juli og den 20. september 2023, har organisationen »Les effronté-E-S« nedlagt påstand om, at sagsøgte frifindes. Den har gjort gældende, at dens intervention kan antages til realitetsbehandling, og at sagsøgerens anbringender er ugrundede.

2. Under nr. 461195 har selskabet NKL Associates sro ved en stævning, et supplerende indlæg, en replik og tre yderligere indlæg, indført i registret på justitskontoret for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) den 7. februar, den 9. maj og den 21. november 2022, den 7. september og den 5. december 2023 og den 19. januar 2024, nedlagt påstand for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) om:

1. at dekret nr. 2021-1306 af 7. oktober 2021 med gennemførelsesbestemmelser til foranstaltninger med henblik på beskyttelse af mindreårige mod adgang til internetsider med pornografisk indhold annulleres på grund af magtoverskridelse

2. [udelades]

Selskabet har gjort gældende, at det anfægtede dekret:

– er behæftet med en formel mangel, idet hverken dekretet selv eller lov af 30. juli 2020, som udgør dets retsgrundlag, er blevet meddelt Europa-Kommissionen eller Den Tjekkiske Republik som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked

– er behæftet med en mangel i form af negativ inkompetence, idet det ikke præcist angiver naturen af de tekniske foranstaltninger, der påtænkes iværksat for at forhindre mindreårige i at få adgang til pornografisk indhold på internettet

– tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i EU-retten, artikel 16 i den franske erklæring om menneskerettigheder og civile rettigheder af 1789, retten til en retfærdig rettergang som sikret ved artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ytringsfriheden som sikret ved samme konventions artikel 10

– er i strid med formålene med direktiv nr. 2000/31/EF af 8. juni 2000, idet dekretet påbyder generelle og abstrakte foranstaltninger vedrørende en kategori af bestemte informationssamfundstjenester, der er beskrevet i generelle vendinger, og som finder anvendelse uden forskel på enhver tjenesteyder i denne kategori af tjenester.

Ved to svarskrifter, indført i registret den 9. september 2022 og den 8. januar 2024, har kulturministeren nedlagt påstand om frifindelse. Hun har gjort gældende, at det sagsøgende selskabs anbringender er ugrundede.

Ved et svarskrift, indført i registret den 10. januar 2024, har premierministeren tilsluttet sig kulturministerens bemærkninger.

Ved to interventionsindlæg, indført i registret den 15. november 2022 og den 7. marts 2023, har organisationerne »Osez le féminisme!« og »Le Mouvement du Nid« nedlagt påstand om, at sagsøgte frifindes. De har gjort gældende, at deres intervention kan antages til realitetsbehandling, og at sagsøgerens anbringender er ugrundede.

Ved to interventionsindlæg, indført i registret den 10. juli og den 20. september 2023, har organisationen »Les effronté-E-S« nedlagt påstand om, at sagsøgte frifindes. Den har gjort gældende, at dens intervention kan antages til realitetsbehandling, og at sagsøgerens anbringender er ugrundede.

På grundlag af de øvrige sagsakter

På grundlag af:

- traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000
- code pénal (den franske straffelov, herefter »straffeloven«)
- [udelades]
- loi n° 2020-936 du 30 juillet 2020 (lov nr. 2020-936 af 30.7.2020, herefter »lov af 30. juli 2020«)
- [udelades]

[Udelades]

Ud fra følgende betragtninger:

- 1 Med henblik på at bekæmpe mindreåriges stigende udsættelse for pornografisk indhold og en sådan udsættelses skadelige virkninger for deres psykologiske udvikling og vold mod kvinder tilstræbes det med lov af 30. juli 2020, som tager sigte på at beskytte ofre for partnervold, at forstærke effektiviteten af straffelovens artikel 227-24, som gennem lang tid for så vidt angår pornografiske sider, som gør det muligt for mindreårige at få adgang til deres indhold, har fastsat en straf på tre års fængsel og 75 000 EUR i bøde for »fremstilling, transport, udbredelse med ethvert middel og på ethvert medium af et budskab, som er af voldelig karakter, ansporer til terrorisme, er pornografisk eller er af en sådan karakter, at det er til alvorlig skade for den menneskelige værdighed eller ansporer mindreårige til at deltage i spil, som bringer dem i fysisk fare, eller at reklamere for et sådant budskab [...], når der er mulighed for, at budskabet kan blive set eller modtaget af en mindreårig«.

- 2 Til dette formål er der ved artikel 22 i lov af 30. juli 2020 for det første blevet foretaget en præcisering af straffelovens artikel 227-24 med gengivelse af fast retspraksis fra Cour de cassation (kassationsdomstol), hvorefter den i denne artikel omhandlede overtrædelse også foreligger, »hvis en mindreårigs adgang til de budskaber, der er nævnt i første afsnit, skyldes, at den mindreårige blot har erklæret at være over 18 år gammel«.
- 3 For det andet fastsætter denne lovs artikel 23 en procedure, som gør det muligt for formanden for Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique (den regulerende myndighed for audiovisuel og digital kommunikation, herefter »Arcom«), når denne konstaterer, at en person, der leverer en offentlig onlinekommunikationstjeneste, gør det muligt for mindreårige at få adgang til pornografisk indhold i strid med straffelovens artikel 227-24, at vedtage et påbud over for denne person, hvorved den pågældende påbydes at træffe alle foranstaltninger til at forhindre mindreåriges adgang til det ulovlige indhold inden for 14 dage. Hvis den person, til hvem dette påbud er rettet, ikke efterkommer påbuddet, kan formanden for Arcom indbringe sagen for præsidenten for tribunal judiciaire de Paris (retten i første instans i Paris) med henblik på, at denne træffer afgørelse om, at adgangen til denne tjeneste og henvisningerne hertil i søgemaskiner og fortegnelser bringes til ophør. Lovens artikel 23 fastsætter, at de nærmere regler for denne bestemmelses anvendelse skal fastlægges ved dekret. På dette grundlag præciserer dekret af 7. oktober 2021 med gennemførelsesbestemmelser til foranstaltninger med henblik på beskyttelse af mindreårige mod adgang til internetsider med pornografisk indhold reglerne for, hvorledes formanden for Arcom kan iværksætte den procedure, der er fastsat i lovens artikel 23.
- 4 Ved to stævninger, som er blevet forenet, så der kun træffes en enkelt afgørelse, har selskaberne Webgroup Czech Republic og NKL Associates sro nedlagt påstand om, at dette dekret annulleres på grund af magtoverskridelse.

Vedrørende interventionerne fra organisationerne »Osez le féminisme«, »Mouvement du Nid« og »Les effronté-E-S«

- 5 Henset til tvistens genstand og natur har organisationerne »Osez le féminisme«, »Mouvement du Nid« og »Les effronté-E-S« tilstrækkelig interesse i, at det anfægtede dekret opretholdes. Deres interventioner kan dermed antages til realitetsbehandling.

Vedrørende anbringendet om det anfægtede dekrets utilstrækkelige præcision

- 6 [Udelades] [Den forelæggende ret forkaster anbringendet]

Vedrørende anbringenderne om påberåbelse af retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt retten til en retfærdig rettergang og ytringsfriheden

- 7 [Udelades] [Den forelæggende ret forkaster anbringenderne]

Vedrørende påberåbelsen af direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000

- 8 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked fastsætter følgende: »1. Dette direktiv har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked ved at sikre fri bevægelighed for informationssamfundstjenester mellem medlemsstaterne. / 2. Ved dette direktiv foretages der, i det omfang det er nødvendigt for at nå det i stk. 1 omhandlede mål, en tilnærmelse af visse nationale bestemmelser om informationssamfundstjenester, som vedrører det indre marked, tjenesteydernes etablering, kommerciel kommunikation, elektroniske kontrakter, formidleransvar, adfærdskodekser, udenretslig bilæggelse af tvister, klageadgang og samarbejde mellem medlemsstaterne.«
- 9 Samme direktivs artikel 2 har denne ordlyd: »I dette direktiv forstås ved: [...] h) »koordineret område«: de krav, der i medlemsstaterne retssystemer er fastsat for leverandører af informationssamfundstjenester eller for informationssamfundstjenester, uanset om de er generelle eller specifikt fastsat for disse. / i) Det koordinerede område vedrører krav, som tjenesteyderen skal opfylde: / – når han påbegynder aktivitet som leverandør af informationssamfundstjenester, f.eks. krav til kvalifikationer, tilladelse og underretningsordninger / – når han udøver aktivitet som leverandør af informationssamfundstjenester, f.eks. krav til tjenesteyderens adfærd, krav til kvaliteten eller indholdet af tjenesten, herunder krav, som gælder i forbindelse med reklamer og kontrakter, eller krav vedrørende tjenesteyderens ansvar.«
- 10 Samme direktivs artikel 3 har følgende ordlyd: »1. Hver medlemsstat påser, at de informationssamfundstjenester, som leveres af en tjenesteyder etableret på medlemsstatens territorium, er i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der finder anvendelse i denne medlemsstat inden for det koordinerede område. 2. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der henhører under det koordinerede område, begrænse adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat. [...] 4. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fravigelse af stk. 2 for en bestemt informationssamfundstjeneste, hvis følgende betingelser er opfyldt: / a) foranstaltningerne skal: / i) være nødvendige af en af følgende grunde: – ufravigelige retsgrundsætninger, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, og krænkelser af enkeltpersoners værdighed / – beskyttelse af folkesundheden / – den offentlige sikkerhed, herunder national sikkerhed og forsvar / – beskyttelse af forbrugere, herunder investorer / ii) træffes over for en informationssamfundstjeneste, som krænker de i nr. i) omhandlede mål, eller som udgør en alvorlig og tungtvejende risiko for en krænkelse af disse mål / iii) stå i et rimeligt forhold til disse mål / b) uden at det berører retssager, herunder forudgående retsmøder og handlinger, der udføres i forbindelse med efterforskning af kriminalsager, skal medlemsstaten, inden den træffer de

pågældende foranstaltninger: / – have opfordret den i stk. 1 omhandlede medlemsstat til at træffe foranstaltninger, og denne medlemsstat har ikke truffet disse foranstaltninger, eller de har ikke været tilstrækkelige / – have meddelt Kommissionen og den i stk. 1 omhandlede medlemsstat, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger. [...]«.

- 11 Direktivets artikel 14, som finder anvendelse i tilfælde af levering af en informationssamfundstjeneste, som består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager, fastsætter følgende i stk. 3: »Denne artikel berører ikke en domstols eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystemer at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den, eller medlemsstaternes muligheder for at fastlægge procedurer for at fjerne information eller hindre adgangen til den.«
- 12 Ottende betragtning til direktivet har følgende ordlyd: »Formålet med dette direktiv er at skabe en retlig ramme for at sikre fri bevægelighed for informationssamfundstjenester mellem medlemsstaterne og ikke at harmonisere det strafferetlige område som sådant.« 45. betragtning har denne ordlyd: »De begrænsninger i formidleransvaret for tjenesteydere, der fastsættes i dette direktiv, påvirker ikke muligheden for at anvende forskellige former for foreløbige retsmidler; sådanne foreløbige retsmidler kan navnlig bestå i afgørelser fra domstole eller administrative myndigheder, hvori det kræves, at eventuelle overtrædelser bringes til ophør eller forhindres, herunder at ulovlige informationer fjernes, eller at adgangen til dem hindres.« Endelig anføres følgende i 48. betragtning: »Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge tjenesteydere, som oplagrer oplysninger, der er fremsendt af modtagere af deres tjeneste, pligt til en sådan agtpågivenhed, som med rimelighed kan forventes af dem, og som der er fastsat bestemmelser om i den nationale lovgivning, med henblik på at afsløre og forhindre visse former for ulovlige aktiviteter.«
- 13 I præmis 42-44 i dom af 9. november 2023, Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited og Tik Tok Technology Limited mod Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (C-376/22), fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at »[d]irektiv 2000/31 hviler [...] på anvendelsen af princippet om hjemlandstilsyn og princippet om gensidig anerkendelse, således at informationssamfundstjenester inden for rammerne af det koordinerede område, der er defineret i dette direktivs artikel 2, litra h), kun er reguleret i den medlemsstat, på hvis område udbyderne af disse tjenester er etableret« og udledte heraf, at »[det] [f]ølgelig [i første række] påhviler [...] hver medlemsstat som oprindelsesmedlemsstat for informationssamfundstjenester at regulere disse tjenester og i denne egenskab at beskytte de almene hensyn, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, litra a), nr. i), i direktiv 2000/31«, og at »[det i] anden række [i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse] tilkommer [...] hver medlemsstat, som modtagende medlemsstat for informationssamfundstjenester, ikke at begrænse den frie bevægelighed for disse tjenester ved at kræve overholdelse af yderligere forpligtelser inden for det koordinerede område, som

den har vedtaget«. Domstolen fastslog på denne baggrund, at »[a]rtikel 3, stk. 4, i [...] direktiv 2000/31/EF [...] skal fortolkes således, at generelle og abstrakte foranstaltninger vedrørende en kategori af bestemte informationssamfundstjenester, der er beskrevet i generelle vendinger, og som finder anvendelse uden forskel på enhver tjenesteyder i denne kategori af tjenester, ikke er omfattet af begrebet »foranstaltninger vedrørende en bestemt informationssamfundstjeneste« i denne bestemmelses forstand«.

- 14 De sagsøgende selskaber har for det første gjort gældende, at bestemmelserne i det anfægtede dekret såvel som bestemmelserne i lov af 30. juli 2020, som de ligeledes har anfægtet, er i strid med formålene med direktiv 2000/31/EF, for så vidt som de indfører en procedure, der tager sigte på at gøre det muligt for en forvaltningsmyndighed at vedtage et påbud over for en person, der leverer en offentlig onlinekommunikationstjeneste, om at bringe en strafbar handling til ophør.
- 15 I denne henseende fastsætter de anfægtede bestemmelser, for så vidt som de fastlægger en procedure, hvorved en forvaltningsmyndighed kan vedtage et påbud over for en leverandør af informationssamfundstjenester om at bringe en overtrædelse til ophør og indbringe de forsømmelser, som lægges tjenesteyderen til last, for en domstol, såfremt påbuddet ikke efterkommes, imidlertid ikke i sig selv regler om den pågældende forpligtelses indhold. De kan derfor og i dette omfang ikke anses for at være til fare for den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester af grunde, der henhører under det »koordinerede område« i henhold til direktiv 2000/31/EF, eftersom direktivet, som det fremgår af de bestemmelser, der er anført i præmis 11 og 12, ikke berører en domstols eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystemer at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den. De sagsøgende selskabers anbringende om, at de omtvistede bestemmelser, for så vidt som de fastlægger en procedure, der gør det muligt for en forvaltningsmyndighed at vedtage et påbud over for en leverandør om at bringe en overtrædelse til ophør, er ulovlige, fordi de er i strid med formålene med artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, er derfor ugrundet.
- 16 De sagsøgende selskaber har dog for det andet endvidere gjort gældende, at de omtvistede bestemmelser ikke blot fastlægger en procedure, som gør det muligt for en forvaltningsmyndighed at pålægge en leverandør at bringe en overtrædelse til ophør, men også har den virkning, at tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater i Den Europæiske Union, henset til indholdet af den strafbare handling, som er præciseret ved tilføjelsen af de i præmis 2 anførte bestemmelser i lov af 30. juli 2020 til straffelovens artikel 227-24, tvinges til at installere tekniske anordninger, som blokerer mindreåriges adgang til det indhold, de udbreder. I denne henseende afhænger besvarelsen af anbringendet om, at det anfægtede dekret er i strid med formålene med direktiv 2000/31/EF, henset til direktivets bestemmelser, således som de blev fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i den i præmis 13 anførte dom, af besvarelsen af spørgsmålene [i dommens dispositive del] [udelades]:

[Udelades] [Gentagelse af spørgsmålene i den dispositive del]

- 17 Disse spørgsmål har betydning for afgørelsen af den sag, der verserer for Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager). De medfører en alvorlig vanskelighed. Derfor forelægges de for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og sagen udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse.

AFGØRELSE:

1. Interventionerne til støtte for sagsøgte fra organisationerne »Osez le féminisme«, »Le Mouvement du Nid« og »Les Effronté-E-S« antages til realitetsbehandling.

2. Påkendelsen af de søgsmål, der er anlagt af selskaberne Webgroup Czech Republic og NKL Associates sro, udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har besvaret følgende spørgsmål:

a) For det første, skal strafferetlige bestemmelser, navnlig generelle og abstrakte bestemmelser, som fastsætter, at visse handlinger udgør en strafbar handling, som kan retsforfølges, anses for at henhøre under det »koordinerede område« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000, når de kan anvendes på både den adfærd, der udvises af en leverandør af informationssamfundstjenester, og den adfærd, der udvises af enhver anden fysisk eller juridisk person, eller skal det, for så vidt som direktivet udelukkende har til formål at harmonisere visse retlige aspekter af disse tjenester uden at harmonisere det strafferetlige område som sådan og kun fastsætter krav til tjenester, lægges til grund, at sådanne strafferetlige bestemmelser ikke kan anses for at være krav til adgangen til og udøvelsen af aktiviteten som leverandør af informationssamfundstjenester, som henhører under det »koordinerede område« i henhold til dette direktiv? Det ønskes navnlig oplyst, om strafferetlige bestemmelser, som tager sigte på at sikre beskyttelsen af mindreårige, falder ind under dette »koordinerede område«.

b) Skal det forhold, at leverandører af onlinekommunikationstjenester pålægges at installere anordninger, som har til formål at forhindre muligheden for, at mindreårige får adgang til det pornografiske indhold, som leverandørerne udbreder, anses for at henhøre under det »koordinerede område« i henhold til direktiv 2000/31/EF, som kun harmoniserer visse retlige aspekter af de pågældende tjenester, eftersom denne forpligtelse ganske vist vedrører udøvelsen af aktiviteten som leverandør af informationssamfundstjenester, for så vidt som den angår leverandørens adfærd eller tjenestens kvalitet eller indhold, men hverken vedrører tjenesteydernes etablering, kommerciel kommunikation, elektroniske kontrakter, formidleransvar, adfærdskodekser, udenretslig bilæggelse af tvister, klageadgang og samarbejde mellem medlemsstaterne, og dermed ikke angår nogen af de spørgsmål, der er omfattet af harmoniseringsbestemmelserne i direktivets kapitel II?

c) Såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal de krav, der følger af direktiv 2000/31/EF, og de krav, der følger af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, navnlig beskyttelsen af den menneskelige værdighed og barnets tarv som sikret ved artikel 1 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, da bringes i overensstemmelse, når den blotte iværksættelse af individuelle foranstaltninger ikke synes at sikre en effektiv beskyttelse af disse rettigheder? Findes der et generelt princip i EU-retten, som bemyndiger medlemsstaterne til navnlig i hastetilfælde at træffe de foranstaltninger – herunder generelle og abstrakte foranstaltninger over for en bestemt kategori af tjenesteydere – som er nødvendige for at beskytte mindreårige mod trusler mod deres værdighed og integritet, ved om nødvendigt for så vidt angår tjenesteydere, der er omfattet af direktiv 2000/31/EF, at fravige det i dette direktiv fastsatte princip om hjemlandstilsyn med disse tjenesteydere?

[Udelades]

[Processuelle bemærkninger]